

3. Черных Е. А. Оперативное планирование и качество строительства: отечественный и зарубежный опыт / Е. А. Черных // Менеджмент качества. – 2009. – № 04 (08). – 287 с. – С. 150.

4. Koskela, L. Application of the new production philosophy to construction / Stanford University (Technical Report No. 72, Center for Integrated Facility Engineering, Department of Civil Engineering). Stanford, CA. – 1992.

5. Державно-громадська комунікація як об'єкт наукового дослідження в Україні / І. В. Чаплай. – К.: ДП «Вид. дім «Персонал», 2018. – Біблогр : –386 с.

Хвича МЕПАРШВІЛІ

*аспірант Інституту законодавства
Верховної Ради України*

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВОДНИМИ РЕСУРСАМИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Спільна політика України з ЄС щодо раціонального використання, охорони і відтворення водних ресурсів є серед пріоритетних сфер інтеграції України до ЄС.

Удосконалення правового забезпечення управління водними ресурсами України на принципах Спільної політики з ЄС передбачає поглиблення галузевого співробітництва України і ЄС щодо виконання міжнародних зобов'язань України, враховуючи узгоджену політику з сусідніми країнами, зокрема з питань раціонального використання та охорони водних ресурсів, взаємного обміну інформацією про їх стан, захисту від шкідливої дії вод. Співробітництво України та ЄС в зазначених вище сферах охоплює, *inter alia*, такі цілі [8]:

а) розвиток всеосяжної стратегії у сфері навколишнього середовища, яка включатиме заплановані інституційні реформи (з визначеними термінами) для забезпечення виконання і впровадження природоохоронного законодавства; розподіл повноважень природоохоронних органів на національному, регіональному та місцевому рівнях; процедури прийняття рішень та їх виконання; процедури сприяння інтеграції природоохоронної політики в інші сфери політики держави; визначення необхідних людських і фінансових ресурсів та механізм їх перегляду;

б) розвиток галузевих стратегій в галузях покращення якості повітря; якості води та управління водними ресурсами, включаючи морське середовище; управління відходами та ресурсами; захист природи; промислове забруднення та промислові аварії; хімічні речовини, зокрема чітко визначені терміни і основні етапи імплементації, адміністративну

відповідальність, а також фінансові стратегії залучення інвестицій в інфраструктуру й технології.

Політика співробітництва України і ЄС у галузі рибальства та морської політики передбачає сфери спільного інтересу в галузі рибальства, зокрема збереження та управління водними живими ресурсами, інспектування та контроль, збір даних і боротьба з незаконним, непідзвітним та нерегульованим рибальством, а також міжнародні зобов'язання, що стосуються управління та збереження водних живих ресурсів. Метою заохочення є управління рибним господарством, що відповідає принципам сталого розвитку, задля збереження рибних запасів та екосистем у здоровому стані. Виходячи з цього також зміцнюється співробітництво та координація спільної діяльності в галузі управління та збереження водних живих ресурсів у Чорному морі. Щодо розвитку відносин у рамках регіональних організацій з управління рибальством України і ЄС заохочують ширше міжнародне співробітництво в Чорному морі. Морська політика України і ЄС включає відповідно до положень Угоди співробітництво у сферах рибальства, транспорту, охорони навколишнього середовища та в інших політиках, пов'язаних з морською, а також має політику інтегрованого розвитку.

Співробітництво щодо морської політики України і ЄС передбачає обмін інформацією, найкращими практиками, досвідом та передачу морського «ноу-хау», зокрема інноваційних технологій у морській галузі, можливостей фінансування проектів, в тому числі державно-приватне партнерство. Міжнародне співробітництво посилюють відповідні міжнародні форуми, конференції та інші комунікативні заходи, що дає можливість засвідчити постійного діалогу з питань рибальства та морської політики.

Водна політика України є також інтересом сусідніх країн, кордони з якими як морські так і сухопутні. Щодо спільної політики з ЄС на рівні міністрів відбувається регулярний політичний діалог та діалог в рамках Ради асоціації, яка здійснює контроль, моніторинг застосування і виконання Угоди, постійно переглядає функціонування цієї Угоди, вивчає будь-які головні питання, що виникають в рамках Угоди і будь-які інші двосторонні або міжнародні питання, що становлять взаємний інтерес. Відповідно до положень зазначених в Угоді Рада асоціації може актуалізувати або вносити поправки до Додатків Угоди, враховуючи розвиток права ЄС і застосовних стандартів, які визначені у міжнародних документах. Форумом для членів Верховної Ради України і Європейського Парламенту є Парламентський комітет асоціації для проведення засідань та обміну думками з регулярністю, яку визначатиме самостійно. Про свої рішення та рекомендації Рада асоціації інформує Парламентський комітет асоціації, який в свою чергу може надавати рекомендації Раді асоціації. Також про рішення та рекомендації Ради асоціації має бути проінформована Платформа громадянського

суспільства, яка складається зі представників громадянського суспільства України та членів ЄЕСК (Європейського економічного і соціального комітету) для проведення засідань, обміну думками та може надавати рекомендації Раді асоціації. Відповідно до зазначених положень в Угоді Комітет асоціації та Парламентський комітет асоціації повинні здійснювати регулярні контакти з представниками Платформи громадянського суспільства з метою отримання їхньої думки щодо досягнення цілей цієї Угоди.

Спільна стратегія впровадження водної рамкової директиви, а також управління водними ресурсами, включаючи якість води та морське середовище надано у додатку ХХХ до глави 6 «Навколишнє природне середовище» Розділу V «Економічне і галузеве співробітництво» Угоди, де наводиться Директива № 2000/60/ЄС «Про встановлення рамок діяльності Співтовариства у сфері водної політики» зі змінами і доповненнями, внесеними Рішенням № 2455/2001/ЄС і Директивою 2009/31/ЄС.

Водночас Україна має двосторонні угоди, які укладені з усіма сусідніми країнами, що регулюють водоохоронну і водогосподарську діяльність на спільних водних об'єктах, зокрема щодо:

- раціонального використання водних ресурсів для забезпечення потреб водокористування;
- контролю за забрудненням водних об'єктів;
- розвитку мережі моніторингу якості води;
- гармонізації нормативно-технічних (технологічних) критеріїв оцінки якості води транскордонних водних об'єктів;
- контролю паводкових та льодових явищ;
- налагодження системи оповіщення про аварійні ситуації для ліквідації їх наслідків тощо.

Також важливим аспектом політики співробітництва України і ЄС є транскордонний характер басейну ріки Дунай, що спирається на міжнародні зобов'язання у сферах судноплавства, рибальства, охорони навколишнього середовища, зокрема водних екосистем, у тому числі збереження живих водних ресурсів з метою досягнення сприятливого екологічного стану, а також за іншими відповідними напрямками людської діяльності.

Удосконалення правового забезпечення управління водними ресурсами України в контексті європейської інтеграції України передбачає також адоптацію законодавства ЄС у досягненні *acquis communautaire* з урахуванням критеріїв, що висуваються Європейським Союзом (ЄС) до держав, які мають намір вступити до нього.

Список використаної літератури

1. Водний Кодекс України. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80>.

2. Директива 2000/60/ЄС Європейського Парламенту і Ради «Про встановлення рамок діяльності Співтовариства в галузі водної політики» від 23 жовтня 2000 року (Водна рамкова директива ЄС 2000). – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_962.

3. Додатки до Розділу V: Економічне і галузеве співробітництво Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_a11#n8.

4. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища». – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12>.

5. Закон України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу». – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>.

6. Закон України «Про затвердження Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 року». – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>.

7. Закон України «Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року». – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2818-17>.

8. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011.

Олександр НЕВМЕРЖИЦЬКИЙ

*аспірант кафедри державознавства
і права НАДУ*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНТРОЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА НАЛЕЖНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ЗЕМЕЛЬНИХ ПОСЛУГ

Концепція модернізації державно-правової організації, заснована на ідеї сервісного публічного управління, здійснюваного як державними органами, так і місцевим самоврядуванням, – це одна з найбільш популярних теорій в даний час, яка активно розвивається. На думку багатьох аналітиків, які розвивають даний підхід, сервісна держава і мережева методологія вдосконалення управлінської діяльності «виправляють» недоліки бюрократичного стилю управління, вказуючи на системні вади та практичні проблеми взаємодії держави і суспільства